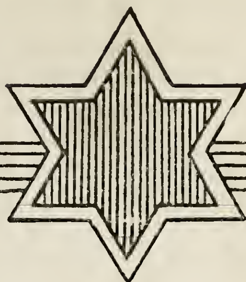
SKANDINAVIENS STJERNE

Betragtninger i det nye Aar

af Ældste Arthur V. Haun.

Hvert Nytaar gør en Forretningsmand Status, d. v. s. han gør sine Aktiver og Passiver op for derved at faa et Overblik over, hvordan hans økonomiske Stilling er ved Aarets Slutning.

Hvis vi i Dag, hver for sig, foretog en saadan Statusopgørelse over vor aandelige Virksomhed i det forløbne Aar, hvordan vilde den da falde ud? Vilde vore Aktiver overstige vore Passiver, eller vilde det vise sig, at vi i Aarets Løb havde forspildt Mulighederne for at bringe vort aandelige Liv Udvikling og Fremgang?

Hvorledes vi end ser paa vor Kirkes Stilling ved Aarsskiftet, og med hvilke Øjne vi end betragter de opnaaede Resultater, eet maa vi være enige om: at vi sikkert havde

INDHOLD

MARTS 1944 | 93. AARGANG | NUMMER 3

GRENSKONFERENCERNE —
og hvad de lærte os.

Da Grenskonferencerne nu er overstaaet, og jeg atter er i København, ønsker jeg herigennem at bringe alle Grene min hjerteligste Tak for al Venlighed under Konferencerne. Det var mig en stor Glæde atter at besøge Søskende. Møderne var alle vellykkede, især for Aalborgs Vedkommende, hvor Antallet af tilstedeværende var særdeles højt. Paa mange Maader gør Søskende deres Pligt. Kun skorter det paa Venner til vore Møder, hvor der i Almindelighed kun er tre eller fire Venner til Stede, et altfor ringe Antal. Hvad kan vi sætte ind her? Noget maa der gøres. Vi har et Budskab, som kan gøre alle lykkelige. Vi mangler Missionærer til at skaffe Venner og ny Tilgang, men da vi ikke har Missionærerne, maa vi paa anden Maade raade Bod paa dette Forhold. Jeg har tænkt en Del over dette og er af den Mening, at følgende vil kunne forbedre disse Ting.

Til et Mødes Sukces kræves der tre Ting: Præcision, gode Talere og fin Sang og Musik. Grensforstanderskaberne er derfor ansvarlige for, at disse Ting bliver gennemført i fuldt Omfang. Af denne Grund maa de bedste Kræfter i Grenen bruges, saa at baade Talerne og Emnerne maa virke interessante og inciterende paa Tilhørerne.

Jeg er overbevist om, at vi alle forsømmer at invitere vore Venner og Bekendte til vore Gudstjenester. Taler vi med vore Naboer om Evangeliet, eller bringer vi dette paa Bane over for vore Kolleger eller Arbejdskammerater? Ad denne Vej kunde der gøres meget. Lad os benytte Lejligheden. Men samtidig maa disse tilsikres det bedste, Grenen formaar i Form af gode Talere, afvekslende Sang og Musik samt Inspiration og Aand. En Tale bør ikke være for lang, højst 30 Minutter. Der er rigelig Anledning til paa en klar og interessant Maade at forkynde Evangeliet indenfor denne Tidsfrist.

Hvis der laves en Annoncekampagne i den lokale Presse, maa Opstillingen af Annoncerne være af en saadan Art, at den hos Læserne skaber Nysgerrighed og faar dem til at tænke. En rigtig affattet Tekst vil sikkert kunne bringe en Del til vore Møder.

I Løbet af nogle Maaneder vil vi være i Stand til at udsende to Missionærer og maaske flere. Lad os støtte dem paa bedste Maade, saa at de maa være Redskaber i Herrens Haand til at bringe Sjæle til Herren.

Orson B. West.

været i Stand til — hver eneste af os — at udrette betydeligt mere for Evangeliet, end vi har gjort. Det er givet, at mange af os er tilfredse med Udviklingen, thi der findes altid Mennesker, der hylder den gamle Læresætning, »at selvgjort er velgjort«, og mener, at naar de har gjort et Stykke Arbejde, saa kan det ikke gøres bedre, men denne Tilfredshed har let ved at blive en Sovepude, der igen kan blive Aarsag til formindsket Energi.

Jeg har mange Gange hørt Rapporter blive afgivet med den Bemærkning, at man var glad over det gode Resultat, selv om der saa sandt intet godt Resultat fandtes, men aldrig har jeg hørt, at der blev sagt: »Denne Rapport er ikke god, der er blevet arbejdet for lidt, og derfor er Resultatet daarligt, men det maa anspore os til at tage dobbelt fat i næste Maaned«. — Det havde maaske ikke lydt saa godt, men det havde været ærligt: Og det er, hvad det først og fremmest gælder om, at være ærlig over for sig selv og ikke søge at stikke det ubehagelige under Stolen og foregøgle sig selv den Tanke, at alt gaar udmærket, thi da vaagner man en skønne Dag til Erkendelse af, at ens Status udviser Tilbagegang.

De senere Aar vi har gennemlevet, har ikke kunnet andet end mane Menneskene til Eftertanke, og der skulde derfor være rig Anledning til at opnaa Fremgang for vore Anskuelser og Idealer. Men dette har jo desværre ikke været Tilfældet.

Jeg har ofte med Undren betragtet visse Sekter, der for Tiden har stor Fremgang, og ærlig talt misundt dem deres Fremgang og den Iver, hvormed de har arbejdet. Men ved nærmere Eftertanke er det kommet til at staa klart for mig, at der ikke er noget Grundlag for Misundelse. Det skyldes ene og alene os selv, naar vi ikke kan præstere nogen væsentlig Fremgang.

Vi har gennem mangfoldige Aar været vænnet til, at vore Missionærer gjorde alt det sværere Arbejde for os. Vi havde bare den Opgave at besøge vore Møder i den Udstrækning, som vi nu fandt var rimeligt, og ellers ikke bekymre os om at tage Del i Missionsarbejdet udenfor Kirkens Mure. Nu er Missionærerne borte og vi er alene tilbage, men trods det gaar det alligevel i den gamle Gænge. Uden Paavirkning

kommer ingen Fremmede til os for at høre, hvad vi har til dem, og hele Missionsarbejdet indskrænker sig til nogle faa lokale Mænd og Kvinder, der tappert arbejder, men for hvem det er ugørligt baade at passe deres daglige Gerning og samtidig positivt udføre et krævende Missionsarbejde. Skal et saadant Missionsarbejde bære virkelig Frugt, maa det praktiseres ganske anderledes i Bredden.

Inden for de før omtalte Sekter arbejdes der af alle som een. De lever og aander kun for Agitation. Hvert Minut paa Dagen og hver Anledning benyttes, og selvfølgelig udebliver Resultatet heller ikke.

Naar noget saadant kan udføres af disse Sekter, hvor meget mere kunde der saa ikke udføres af vor Kirke, der dog — naar alt kommer til alt — ene af alle Samfund kan pege paa, at Gud har talet til Menneskene i de sidste Dage. Men dette kræver først og fremmest Troen paa, at vi er Medlemmer af Guds egen Kirke, og at vi er hans Ords Budbringere, samt at vi kaster al det over Bord, der stiller sig hindrende i Vejen for, at vi kan yde vort bedste.

Al indre Tvedragt og Splid maa være bandlyst fra vor Midte, hvordan vil vi kunne være Budbringere af Sandhedens og Kærlighedens Evangelium, hvis vi gaar ud blandt Menneskene med onde og daarlige Tanker mod hinanden i vore Hjerter. Al Smaalighed og Mistænksomhed maa ikke have Rod i os, thi kun den sande Broder- og Søsterfølelse kan fremelske netop de Handlinger i os, der faar os til at træde frem som værdige Fortalere for Evangeliet og giver vort Ord Kraft og Styrke.

Maaske kan der med Rette indvendes, at Sandheden aldrig har fundet synderlig megen Lydhørhed hos Verden, og at Jesus kun selv formaaede at faa en ringe Del af sine Samtidige til at følge sig, og han var dog Guds Søn. Dette kan ogsaa tildels være rigtigt, men vi maa dog ikke glemme, at den Lærdom han prædikede, dog snart i 2000 Aar har været Hovedhjørnestenen i Menneskehedens aandelige og etiske Opbygning. Og dette kan lære os, at det ikke behøver at være den store Mængde, Sandheden skal komme fra, men at den lille Hob godt kan være i Stand til at kunne øve Indflydelse paa de mange, hvilket der ogsaa er givet

os et Billede af i Lignelsen om den lille Smule Surdejg, der syrner Brødet, eller Saltet, der giver den store Mængde sin Kraft.

Dette til Opmuntring for os, hvis vi skulde blive modløse over, at vi er for faa til at kunne gøre os gældende, og over den store Mængde Arbejde, der skal udføres.

Vi maa derfor forstaa, at det ikke er rigtigt at overlade det til nogle ganske enkelte at overkomme Arbejdet som Budbringere. Jo færre vi er, jo flere af os maa i Gang med at prædike Omvendelse. Fra Missionspræsidenten til den yngste Diakon, maa det være en Opgave at udføre dette sandhedsspredende Arbejde. Ja, endog Søstrene skal ikke gaa fri. Mange Steder kan de komme længere end os Brødre.

Organiserer vi dette Arbejde paa den rigtige Maade, er der ingen Tvivl om, at det i det lange Løb vil give Resultat. Og saa lige en Ting til: Besøg Folk af alle Klasser og Anskuelser. Evangeliet er for alle, ikke kun for de daarligst stillede i Samfundet. Derved kan der muligvis tilføres os Dygtighed og Intelligens, og det har vi Brug for!

— — —

Min Mening med disse Linier har været, at vi, som jeg skrev i Begyndelsen, skal gøre Status for os selv, analysere vore Handlinger i det gamle Aar, og finde ud af, om vi har udrettet det, som vi virkelig var i Stand til og havde Evner til. Lad os skyde al Ærgerrighed og Selvgladhed til Side, give Afkald paa alle Undskyldninger for manglende Aktivitet og ærligt spørge os selv, om vi har gjort vor Pligt i Aaret der svandt. Bliver Facit saa negativt, da lad os forsøge i det Aar, vi nu er gaaet ind i, at raade Bod paa de Mangler, vi har haft i 1943.

Bedes erindret!

»Runde« Fødselsdage fra 60 Aar og opefter bedes venligst meddelt »*Stjernen*« enten direkte eller til Grensforstanderen. Men husk at give Meddelelsen i god Tid, altid inden den 15. for at komme i næste Maaneds Nummer. Altsaa: Fødselsdage i April Maaned skal meddeles inden d. 15. Marts! Det samme gælder alle andre Meddelelser: Jubilæer, Bryllupper o. l. — Daabs- og Ordinationshandlinger skal ikke meddeles, da disse indberettes af Grensforstanderen til Missionskontoret direkte.

Genealogisk Forening.

Vore Opgaver.

Det synes at være passende her at omtale vore Opgaver, bl. a. af den Grund, at vi rundt om i Landet har mange Søskende, som vi kun har Forbindelse med gennem Stjernen.

Opgave Nr. 1 er naturligt og bekendt den at anspore Søskende til at søge deres Slægt og faa udført Tempelarbejde for dem, saa de kan opnaa de samme Velsignelser og Privilegier som dem, der annammer Evangeliet i Kødet og selv har Lejlighed til at komme i Templet.

De Ordinancer, der udføres i Templet, er følgende: Daab, Begavelse, Besegling (Vielse) af Mand og Hustru for al Evighed og Besegling af Børn til Forældre.

Hvis der ikke udføres Besegling af Mand og Hustru, gælder et Ægteskab kun for dette Liv, og ligeledes har Forældre ikke Krav paa deres Børn i Opstandelsen, hvis de ikke er beseglet til dem.

Derfor er det meget vigtigt, at disse Beseglingsordinancer udføres, og det er lige saa vigtigt for os, som lever nu som for vore Afdøde. — Vi som lever nu og i Adspredelsen, hvor vi ikke selv kan faa Lejlighed til at gaa i Templet og blive viet, saa det gælder for stedse, ja — for os maa jo ogsaa dette Arbejde udføres, efter at vi er døde, og heraf kommer Opgave Nr. 2, som for os, som lever her, er den allervigtigste, nemlig at sørge for, at disse Ordinancer bliver udført. Hvis ikke genealogisk Forening vilde tage sig af det, hvem gør det saa? Mange Forældre, som staar som Medlemmer af Kirken, har Børn, som ikke har nogen Interesse for Kirken. — Kan disse Forældre gaa i Graven med rolig Bevidsthed om, at de Ting, som de ikke selv kunde faa udført i Templet, vil blive udført for dem efter deres Død. — Og hvad med alle de enlige? Jeg er bange for, at hele dette vigtige Arbejde vilde blive alt for tilfældigt, hvis der ikke stod en Organisation bag ved, som tog sig af dette Arbejde.

Og denne Opgave tager genealogisk Forening sig af, saa der er Orden og Tryghed; og for at kunne gøre det, er det nødvendigt, at vi har liggende Skemaer med alle de nødvendige Oplysninger, saa det ligger klar, naar nogen er afgaaet ved Døden og naar Tiden er inde til at lade Tempelarbejdet udføre. — I de Grene, hvor vi har genealogiske Foreninger, vil disse tage sig af at faa disse Skemaer udfyldt med de fornødne Oplysninger; men for Søskende, som bor afsides og paa Steder, hvor de ikke har nogen Forbindelse med en genealogisk Forening, stiller Sagen sig saadan, at det vil være bedst, om de vil skrive til mig, Adressen er Karlsgaarde pr. Sig, eller Missionskontoret, saa skal jeg sende et Skema og nogen Vejledning, saa det vil være muligt at udfylde denne, og vi skal saa sørge for, at Tempelarbejdet til sin Tid bliver udført, saa ingen af den Grund skal miste Samlivets Velsignelse.

Opgave Nr. 3 følger naturligt i Forbindelse med Nr. 2 og er denne, at vi rundt om i Grenene finder Navne frem paa afdøde S.D.H. og faar undersøgt, hvorvidt der er udført Tempelarbejde for vedkommende.

Hvad der maatte mangle, sørger vi saa for. — Det er vist ofte saaledes, at Slægtsarbejde, der har været sendt til Templerne, kun er delvis udført, idet der har været sendt Daabs-Skemaer over, men det øvrige med Beseglingsskemaer er blevet glemt, og Slægtsarbejdet er jo dermed ikke afsluttet. Ogsaa det er det

KIRKEN — SPAAKONER.

Nu skal du bare høre: »Jeg har været hos Spaakone og er blevet spaaet, og kan du tænke dig, hun fortalte mig Ting, der virkelig er sket i mit Liv, og desuden meget om min Fremtid.«

Denne eller andre lignende Vendinger kender vi sikkert alle, og maaske har du min Læser selv været hos eller tænkt at du vilde besøge en Spaakone.

Da der tilsyneladende er særlig Interesse for saadanne for Tiden, vil nogle faa Bemærkninger her baade være passende og af Interesse.

Med Tilladelse af et Ægtepar, som var blevet spaaet, refererer jeg en Samtale med Ægtemanden: »Min Kone var før vi blev gift, blevet spaaet og af interessante Nyheder om Fremtiden er adskilligt sket som spaaet. Imidlertid sagde Spaakonen ogsaa: »De vil føde **eet** Barn«. I Tillid til Spaadommen, fordi andre forudsagte Ting var sket, betragtede vi denne Forudsigelse som en Kendsgerning. Da min Kone nogle Aar efter vor Søns Fødsel atter ventede en Baby, var det med megen Angst, ja min Kone følte sig overbevist om, hun ikke vilde overleve det. Spaadommen havde i den Grad deprimeret hende, og selv om hun ikke døde, mistede Spaadommen ikke sin fangende Magt ved at hun aborterede. Efter nogen Tid ventede vi atter en Baby og dermed holdt Angsten atter sit Indtog i vort Hjem og om muligt med stadig forøget Tryk. Først da denne Fødsel var

---

Hensigten, at vi vil tage op til Undersøgelse og sørge for bliver afsluttet, naar vi atter kan korrespondere med Amerika, saa vi kan faa at vide, hvordan det staar til.

Af dette vil Søskende forstaa, at det er mange og overordentlig store Opgaver, der paahviler genealogisk Forening, og vi har derfor Brug for alle Søskendes Hjælp og Bistand til Løsning af disse Opgaver, og Brug for en Afdeling af genealogisk Forening i hver Gren, med flittige, dygtige og interesserede Sidste Dages Hellige til at hjælpe til.

Og til Slut beder jeg saa om Kraft og Vejledning fra oven til os alle, som arbejder i denne Del af Vingaarden, at vi maatte være i Stand til at røgte vor Opgave til Vingaardsmandens Tilfredshed.

Mine hjerteligste Hilsener til alle.

Einar Nielsen.

vel overstaaet, forstod vi, at Spaakonens Udtalelse var usand, og at den paa Grund af dens særegne Karakter havde paaført os saa megen Skade.«

Mange andre tilsvarende Beretninger vil du sikkert selv kunne fortælle, men lad os nu høre Herrens Ord og Mening netop om dette Emne:

»Der maa ingen findes hos dig, som lader sin Søn eller Datter gaa igennem Ilden, ingen som driver Spaadomskunst, tager Varsler, er Sandsiger eller øver Trolddom, ingen som foretager Besværgelser, gør Spørgsmaal til Genfærd og Sandsigeraander og henvender sig til de døde, thi enhver der gør sligt, er Herren vederstyggelig og for disse Vederstyggeligheders Skyld er det, at Herren din Gud driver dem bort foran dig.« (5. Mos. 18. Kap. 10—12.)

At denne Mening, som kundgjordes for Israels Børn, stadig er Herrens Villie bevises bedst af Citat af Tale givet af Kirkens tidligere Præsident Joseph F. Smith:

»De, som søger Sandsigere og Spaakvinder eller lignende for at faa Oplysninger, svækker unægtelig deres Tro. Da Mennesket begyndte at glemme deres Fædres Gud, som havde talt til dem i Eden og siden til de senere Patriarker, lod de sig paavirke af Djævelens Fristelser og skabte sig Guder af Træ og Sten. Saaledes er Afguderiets Afskyelighed opstaaet.«

Aandens Gaver og det hellige Præstedømmes Kraft er fra Gud, de er givet til de Helliges Velsignelse og Opmuntring og for at styrke dem i Troen. Dette ved Satan udmærket, derfor forsøger han ved Efterligninger at forblinde og bedrage Guds Børn. Der er ikke nogen Magt i selve Trolddomskraften, kun forsaavidt som Mennesket tror paa den og akcepterer den. (Gospel Doctr. Side 471.)

Yderligere Kommentarer er vel efter dette overflødige.

W. Ørum Pedersen.

GENERALKONFERENCE

i København fra 25. til 30. Juni.

MIRAKLER.

Man hører Gang paa Gang Folk sige, at der sker ingen Mirakler i vore Dage. Det var kun i Profeternes Dage, at Syge blev helbredte, Lamme gaaende og Blinde seende. I vor Tid, i 1944, sker den Slags ikke. Vi er for oplyste til at tro noget saadant.

Selv om vor Kirke lærer: »Er nogen iblandt Jer syge, kald da Ældsterne, og de skal komme og lægge Hænderne paa den Syges Hoved, og Troens Bøn skal gøre ham rask«, er der mange, der slutter op om Raabet »Giv os Beviser, og vi vil tro«. Skønt Verden har faaet mange Beviser og dog ikke vil tro, ønsker jeg alligevel her at bære mit Vidnesbyrd og give mit Bevis til Verden, at Helbredelsens Gave findes blandt De Sidste Dages Hellige, og at Præstedømmet har faaet Fuldmagt og Myndighed til at handle i Guds Navn.

Mandag den 24. Januar maatte jeg gaa hjem fra mit Arbejde med en lettere Forkølelse; hen paa Aftenen fik jeg temmelig høj Feber og mistede Bevidstheden og talte en Del i Vildelse. Min Hustru sendte Bud efter nogle Ældster, som kom og salvede mig til Helbredelse, og da Lægen kom, stillede han Diagnosen, Lunge- og Hjernebetændelse og forlangte øjeblikkelig Indlæggelse paa Hospitalet (Øjenvidner kan bekræfte Lægens Udtalelser om min haabløse Tilstand).

Paa Hospitalet blev jeg atter klar og kunde tildels følge Lægernes Undersøgelse. Min Temperatur var omtrent 42, men alligevel forsøgte de Rygmarvsprøve, hvorefter jeg med en Indsprøjtning blev lagt paa Eneværelse, hvor jeg blundede Natten over, men allerede Dagen efter var min Temperatur nede paa 38,1, Hjernebetændelsen væk og Lungebetændelsen standset. Dag for Dag tiltog mine Kræfter, og Søndag den 30. Januar blev jeg udskrevet fra Hospitalet med Besked om at stille hos min Læge næste Dag. Det gjorde jeg, og stor var Lægens Overraskelse: »Det er umuligt«, sagde han, »det kan ikke være Dem, her er sket et Mirakel! Det næste, jeg ventede at faa om Dem, var Deres Dødsattest fra Hospitalet«. Og han stirrede paa mig, mens han skrev mine Papirer til Sygekassen for ligesom at faa Vished om, at det nu var rigtigt, og det var rigtigt!

Søskende og Venner! Jeg staar som et levende Vidnesbyrd om, at Præstedømmet i vor Kirke, Guds eneste sande Kirke paa Jorden, har Fuldmagt til at helbrede Syge og daglig benytter den.

Prøv Herren, saaledes som Han har sagt, fat Tro paa Evangeliet og paa Hans Tjenere, og Jeres Vidnesbyrd vil blive styrkede.

Figat H. Breum
København

Du maa ikke tage Herren din Guds Navn forfængelig.

Allerede dengang, da *Moses* fik overrakt *Budene* paa Stentavler, blev det indprentet *Guds udvalgte Folk,* at de maatte ikke misbruge Herrens Navn. »Du maa ikke tage Herren, din Guds Navn forfængeligt«, lød Budet.

Og *Jesus Kristus,* der jo kom »ikke for at nedbryde Loven, men for at fuldkommengøre den«, gentog Formaningen og *kommenterede* den, saa der ingen Tvivl kunde være om Meningen: »I maa aldeles ikke sværge, hverken ved Himmelen, thi den er Guds Trone, ej heller ved Jorden, thi den er hans Fodskammel, ej heller ved Jerusalem, thi det er den store Konges Stad«, hedder det i Matthæus 5. Kapitel 34. og 35. Vers. Og der fortsættes med andre Eksempler.

Der kan altsaa ikke være Tvivl om Herrens Mening paa dette Punkt. Der eksisterer altsaa et faktisk Forbud mod at misbruge Herrens Navn ved i Tide og Utide at anvende det i sin Tale, uden at man samtidig henvender sine Tanker i Alvor paa Gud Herren.

Men det er der vel ingen af os, der gør, — vil De vel tænke. Nej, maaske ikke direkte. Ingen af os er i Tvivl om, at det er forkert at sige »ved Gud« og hvis vi endelig bruger det Udtryk, saa føler vi straks, at det var forkert. — Men der er Hundreder andre Maader at misbruge Herrens Navn paa: Og De kender dem sagtens! Alle de smaa ekstra Ord, som er saa almindeligt benyttede til at gøre Udtrykkene stærkere, til at pointere et eller andet, eller til at understrege, at man er vred, — alle disse *grimme* Ord er uhøviske og hører ingen Steder hjemme. Men de er samtidig overflødige, idet man ved Sprogets egne Ord paa en anderledes kultiveret Maade, nemlig ved Nuancering af Betoning og Fylde i Stemmen kan anskueliggøre sin Stemning. Og det allervigtigste: Disse Ord er *Erstatning* for de Ord, som ikke maa anvendes ifølge Herrens Lov. Og alt, hvad der er Erstatning for noget daarligt, maa naturnødvendigt være lige saa daarligt som det, det skal erstatte. *Et Forbud omgaas ikke ved, at man undgaar det forbudte, naar man i Stedet benytter en Erstatning for det.* Det er ikke Lovens Ord, det gælder, men Lovens Aand, der tæller. Det gælder i alle Livets Forhold.

R.S.

I Aar er det: Generalkonferencen!

LANDET RUNDT.

Aarhus: — Den 31. December blev Svend Jensen, Aarhus og Astrid Andersen, forhen Hjørring, viet ved en stilfuld og smuk Højtidelighed i Kirken i Borupsgade. Velsignelsen blev forrettet af Distriktspræsident Th. Jensen. Under Højtideligheden blev afsunget en Kvartet og to Soloer.

F.T

Esbjerg: - Søndagsskolens Julefest afholdtes 3. Juledag under god Tilslutning. Den 31. December afholdt Ungdomsforeningen Nytaarsfest. Den havde, som ventet, ikke samlet nær alle Søskende og Venner, men de, der kom, var alle enige om, at en morsommere Aften havde de ikke haft i lang Tid. Der var rigtig Nytaars- og Feststemning den Aften. Søskende legede, dansede, sang og morede sig i det hele taget med alt muligt, saa Aftenen fløj afsted. Hen paa Aftenen spistes den medbragte Mad, og Festen sluttede til lovmæssig Tid.

Denne Fest er vist den første, der er afholdt uden at der var lagt noget som helst Program, heller ikke var det Amatøraften, og dog optraadte alle de tilstedeværende med deres gode Humør og hjertelige Latter, saa Ungdomsforeningen kunde atter notere sig en Succes paa Festernes Omraade.

DN.

København: — Primary afholdt Juletræsfest den 28. December under stor og glad Deltagelse. Det blev en Oplevelse for de mange Børn, som morede sig over deres Kammeraters Optræden og Dansen om Juletræet. Desuden var der Optræden, Spil og Oplæsning af besøgende voksne.

S.A.R.

Odense: — Som den første Gren afholdt Odense Lørdag den 29. Januar en Fest til Fordel for Missionærfondet. Den var tilrettelagt saaledes, at hver Deltager medbragte en Pakke Smørrebrød, som solgtes ved Auktion, og efter at Maden var spist og et Hyggeprogram udført, solgtes forskellige rationerede Husholdningsvarer. Naar Tidspunktet tages i Betragtning, ligesom Sygdom og anden Forhindring kun gjorde det muligt for 9 Voksne at deltage, maa det vist betegnes som enestaaende, at det økonomiske Udbytte blev 54 Kroner. Et straalende og rørende Eksempel værdig til Efterfølgelse.

W.Ø.P.

Esbjerg: — Søndag den 30. Januar velsignedes Villiam Pedersen og Thora Thomsen Pedersens Datter af sin Morfader, Ældste Emil Thomsen, Silkeborg, og fik Navnet Ruth.

Anna Margrete Christensen døbtes den 6. Februar af sin Broder, Ældste Niels Peter Olsen. Haandspaalæggelse ved Missionspræsidenten.

København: — Sofie Rasmussen fylder den 22. Marts 65 Aar. Hun har været Medlem af Kirken i 35 Aar.

Unge Mænds og Kvinders Forening i Københavns Gren kan den 23. Marts fejre sin 50aarige Fødselsdag. Lykønskningerne vil sikkert paa denne Dag strømme ind til den nu voksne Forening, som

man maa haabe, vil kunne bevare sin Karakter af Ungdom ogsaa ind i sin Alderdom. Ved Festen tør man regne med, at vor gamle Broder Chr. Nielsen vil blive fejret som den, der blev den direkte Aarsag til Foreningens Oprettelse for et halvt Aarhundrede siden. Hjertelig Tillykke! *JS.*

Silkeborg: — Maren Nielsen Lund fyldte 80 Aar d. 9. Febr.

Jes P. Jessen, Viborg, fylder 65 Aar den 13. Marts.

Aarhus: — *Jens Boye Jensen, Thomas Peter Præstmann Olsen* og *Svend Aage Jensen* ordineredes til Ældster af Missionspræsidenten Orson B. West den 10. Februar.

Brønderslev: Anton Marinus Tønnesen ordineredes til Præst af Missionspræsident Orson B. West den 13. Februar.

Aalborg: Christian Frederik Michael Johansen ordineredes til Ældste af Missionsprpræsident Orson B. West den 13. Februar.

Rudolf Jensen Løjborg og *Frank Emil Sandberg* ordineredes til Lærere af henholdsvis Ældsterne Henry Jensen Løjborg og Emil A. Sandberg den 13. Februar.

Alle ovenstaaende Søskende ønskes hjerteligt til Lykke!

GRENSKONFERENCERNE.

Odense: — Lørdag d. 5. Februar. Ved Mødet, hvor Missionspræsident Orson B. West var Hovedtaler, afgaves Rapporter fra hver Organisation, saaledes at man fik en samlet Oversigt over Arbejdet i Grenen og dens Økonomi. Grenens Funktionærer blev foreslaaet og godkendt til Opretholdelse.

A.M.

Esbjerg: Søndag og Mandag d. 6. og 7. Februar. Søndagsskolen indledede Konferencen med et udmærket Møde og mange tilstede. Selve Grensmødet afholdtes om Eftermiddagen. Missionspræsidenten talte indtrængende til Søskende, og der fremlagdes gode Rapporter, der alle kunde notere smuk Fremgang. Ligeledes var den økonomiske Rapport yderst tilfredsstillende.

Gudstjenesten om Aftenen havde ogsaa samlet en god Tilhørerskare. Talerne bar kraftige Vidnesbyrd og talte alvorligt og manende om Tidernes Tegn. Mandag Aften sluttede Konferencen med en religiøs »Fest«. Programmet var anlagt som en Hyldest til Profeten Joseph Smith og var med sine mange, korte Taler, Musik og Sange interessant og belærende.

D.N.

Aarhus: — Torsdag d. 10. Februar. Konferencen, der var den første, siden Missionærerne rejste fra Danmark, havde samlet flere Medlemmer end til de sædvanlige Grensmøder. 2. Raadgiver i Grensforstanderskabet afløstes, og Peter Olsen indsattes i Stedet. Grensforstanderskabet ser derefter saaledes ud: Frede Thomsen, Wilh. Paulsen, Peter Olsen, Tage Lund Andersen.

De afgivne Rapporter viste stor Fremgang fra sidste Aar, og megen Glæde vakte Missionspræsidentens financielle Rapport, der trods alle Vanskeligheder viste god Balance. *P.O.*

Flere Referater følger i næste Nummer.

Nr. 49. Solen synker nok saa smukt.

Mel. DM. I. Nr. 225.

Solen synker nok saa smukt
ned bag grønne Linde,
og i uforstyrret Flugt
danser lette Vinde.

Kornet leger Tit og Skjul,
gynger sig i Vover,
vifter om den lille Fugl,
som i Gyngen sover.

Solen synker ned i Glans;
rundt om Bakkens Kanter
skyller Vandet op en Krans,
fuld af Diamanter.

Jul. Gerson.

Nr. 50. Solens røde Kugle.

Mel. Snart er Natten svunden.

Solens røde Kugle stiger over Vang;
alle Tagets Fugle hilser den med Sang.
Mens den stiger, springer Bellis og Viol:
Alle Taarne ringer mod den gamle Sol.

Den har varmet Voven Millioner Aar,
dengang Bregneskoven stod, hvor vi nu gaar.
Den saa Kæmpeøgler baske fjern og nær:
Nu staar By'r med Søjler, Spir og Taarne der.

Skønne Sol, som stiger! Kys hver straatækt Hus,
væk i Skovens Diger hver en væver Mus!
Lys i Vindueskarme, varm den Syges Kind!
straal med Lys og Varme til os alle ind.

Nr. 51. **Vredens Ord.**
Mel. NS. 39.

Vredens Ord, o aldrig lad dem
fra din Mund utøjlet gaa,
lad dem ej besmitte Læben,
dræb dem, før de ud kan naa:
:,: Elsker hverandre, saa bød vor Frelser,
Venner adlyd vor Faders store Bud. :,:

Haarde Ord, udtalt i Vrede
kan forvandle Smil til Graad,
tit et Livsløbs Fryd og Glæde .. ..
tabtes ved et bittert Ord:

Haarde Ord kan Venskab kvæle,
slukke Kærlighedens Glød,
give Saar, der langsomt hele,
skabe Ufred, Sorg og Død,

Nr. 52. **Daggry frembryder.**
Mel. DS. 148.

Se Daggry frembryder og Verden opvækker,
de natsorte Taager begynder at fly!
Det rører i Verden, der møder vor Færden,
bebuder det kommende tusindaars Ly.
Kor: Yndig en Dag med Lys og Fred,
snart bryder frem i Herlighed.
Da skal vi se vor Frelser stor,
thi han vil bo med os paa Jord.

I Templernes Sale, Guds Børn vil indtræde
og virke for Kære, som Døden borttog
at de kunne frelses, og vi med dem samles,
naar frem de skal komme i tusindaars Ro.

Hvis tro vi vil være og holde i Ære
de Bud, som Gud gav for at hjælpe os frem,
da skal vi af Jesus med Herlighed krones
og Jorden vil være vort Tusindaarshjem.

Børnehave eller Legestue
under Møderne.

Den lille Artikel af RS. i sidste Nummer har aabenbart vakt en Del Røre, i hvert Fald i København. Man har diskuteret Forslaget om at aabne en Børnehave, som skulde tage imod Børn under Møderne, meget ivrigt, og *Stjernen* har modtaget flere interessante Indlæg herom.

Een Ting er alle enige om, at Problemet er aktuelt, og at det bør løses Saa er Metoderne, der foreslaas, naturligvis lidt forskellige, men det betyder jo i Virkeligheden mindre. Hovedsagen er antagelig, at man bliver klar over, at der bør gøres noget, og at der saa virkelig bliver gjort noget.

Præsidenten for Søndagsskolernes Hovedbestyrelse, Carlos E. Andersen, skriver bl. a.: »At skulle være opmærksom Tilhører i Møder, hvor Uopmærksomhed og Støj gør sig gældende, er efter min Mening meget vanskeligt, men at være Taler i en saadan Situation er endnu meget mere vanskeligt, — tænk at skulle tale overbevisende ud af Hjertet, og samtidig høre Støj, — — —« — — »der er ingen af os, der faar ret meget Udbytte af saadanne Møder — —«.

Broder Andersen anviser ingen Vej til Fjernelse af Støjen fra Smaabørnene, men Søster Kaiser, Missionssekretæren, skriver: »— — Jeg kan give denne Tanke min varmeste Anbefaling. Som Mor til to Børn kender jeg selv Problemet med at faa Børnene anbragt under Møderne, thi man har ikke selv meget Udbytte, naar man skal sidde i Nervøsitet for, at Børnene skal forstyrre, og man kan ikke forlange, at Børn i flere Timer skal sidde fuldstændig stille, saa det er i Virkeligheden Synd at tage dem med, da alle Parter: Talere, Tilhørere, Forældre og Børn kun faar ringe Udbytte af Møderne. — Naar det drejer sig om Aftenmøder, som afholdes paa en Tid, da Børnene burde ligge i deres Senge, kunde jeg tænke mig, at Bikubepigerne eller andre unge Piger, som maaske heller ikke altid faar det fulde Udbytte af Aftenmøderne, tilbyder at sidde som Barnepige hos Familier, hvor Mødrene sjældent er i Stand til at komme til Møder. Under Konferencemøder, Fastemøder og andre Møder om Dagen vilde det være en udmærket Idé at arrangere en Legestue, som kunde ledes af en eller flere Søstre, som har Erfaring i at beskæftige Børn. — Altsaa, lad os snarest faa dette Problem ordnet. Jeg vilde mene, at det maatte være selve Grenen, der maatte paatage sig den Opgave at udvælge Søstrene.«

Den tidligere Præsident for Søndagsskolernes Hovedbestyrelse, Thorvald Bregentoft, skriver bl. a.: »— — Problemet er ikke af ny Dato, og min Erfaring har lært mig, at dersom det ikke for *Søndagsskolens* Vedkommende kan løses paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade ved Oprettelsen af en »Kindergarden«-Klasse f. Ex. for Børn under 4 Aar (saaledes som man ogsaa har i Amerika), er der næppe noget at stille op«.

Frk. Ruth Rasmussen fortæller, at i *hendes* Sognekirke er Problemet løst fuldt tilfredsstillende ved, at Børnene ved Kirkedøren afleveres til unge Piger, som fører dem til Kirkens Børnehave, hvor de beskæftiges til Gudstjenesten er forbi. Saare simpelt.

— — —

Vi kan vist roligt afslutte Debatten om dette Emne, idet der synes at være Enighed om, at der bør gøres noget. Og nu venter vi allesammen spændt paa, hvad der vil blive gjort! Tak til dem, der har ulejliget sig med at skrive til Redaktionen om Problemet. Og Tak til RS., som bragte Emnet paa Bane med sit Indlæg.

Red.

SØNDAGSSKOLEN

April 1944.

NADVERVERS.

Guds Søn for os paa Korset led
og gav os Liv og Salighed,
saa syng Hosianna til hans Pris,
vær tro og kærlig, god og vis.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*
2. Mosebog 20: 12. Ær din Fader og Moder, paa det at dine Dage kunne forlænges i Landet, som Herren din Gud giver dig.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*
Markus 10: 14. Lader de smaa Børn komme til mig, formener dem det ikke, thi Guds Rige hører saadanne til.

3. Søndag. *Junior*
Pagtens Bog 78: 18. I kunne ikke taale alle Ting nu, men være dog ved godt Mod, thi jeg vil lede Eder frem. Riget er Eders, og dets Velsignelser er Eders, og Evighedens Skatte er Eders.

4. Søndag. *Senior*
Pagtens Bog 68: 6. Være derfor ved godt Mod, og frygter ikke, thi jeg Herren er med Eder, og vil staa Eder bi, og I skulle vidne om mig, Jesus Kristus, at jeg er den levende Guds Søn, at jeg var, at jeg er, og at jeg kommer.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne
C. E. A.

Disse Korlektier egner sig godt for $2^1/_2$ Minuts Emner.

Lektieheftet »Ny Aabenbaring« *faas paa Missionskontoret*. Pris: 50 Øre

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 I